



מ"ת 43313/01/21 - אחמד אמון (עצור/אסיר בפיקוח) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 43313-01-21 מדינת ישראל נ' אבו ג'ומעה (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 15451/2020

בפני מבקשים נגד משיבים	כבוד השופט ניצן סילמן	אחמד אמון (עצור/אסיר בפיקוח)
		מדינת ישראל

החלטה

בקשה לעיון חוזר- הפנייה לתסקיר לשם הסרת איזוק ויציאה לעבודה.

עניינו של המבקש 1 נדון מספר פעמים ובכמה גלגולים בבית המשפט.

כתב האישום מייחס למבקש עבירות של נשיאה והובלת נשק, וסחר בנשק שלא כדין.

ביום 7/2/21 ניתנה החלטה לגבי התשתית הראייתית וביום 11/3/21 ראיתי להעדיף מעצר באיזוק על פני מעצר ממש; המבקש 1 מנהל משפטו.

במקביל- ניתן צו פיקוח מעצר והמבקש 1 יאמר לזכותו נרתם להליכי טיפול.

ביולי 2021 הוגשה בקשה להסרת האיזוק ושילוב המבקש בעבודה. עניינו של המבקש הופנה לשירות המבחן וזה בא בהמלצה חיובית להסיר האזיק.

ביום 12/8/21 ראיתי לדחות הבקשה, חרף המלצת שירות המבחן מהטעמים המנויים שם.

ביום 31/10/21 ניתן חלון התאווורות בן 3 שעות (וכן חלון מיוחד ביום ג' בן 4 שעות שישמש לצרכי לימודים).

בין לבין התנהל מו"מ קדחתני בין הצדדים; ענינם של הנאשמים האחרים בכתב האישום הסתיים אך ענינו של המבקש כאן נותר תלוי.



ביום 13/2/22 הוגשה בקשה נוספת להפניה לתסקיר לשם הסרת האיזוק ושילוב המבקש בעבודה, היא הבקשה נשוא הליך דנן; עקב מחלת ב"כ המבקש התעכב קמעא הבירור.

ב"כ המשיבה מתנגד מכל וכל למבוקש; ב"כ המשיבה מטעים חומרת האישום, חלקו של המבקש בכתב האישום לרבות הבאת הנשק, סיכום המחיר וכיו"ב.

ב"כ המבקש חזר על טיעוניו כעולה מהבקשה ומהדיונים הקודמים.

שני כיוונים נוגדים במעי הסוגיה- מחד, רף אישום גבוה ביותר, עיסוק בנשק, היכרות במסגרת עבודה, מסוכנות סטטוטורית; מנגד- מדובר בצעיר ללא עבר; הירתמות מלאה להליכי טיפול; התסקירים מבהירים כי רמת הסיכון פחתה מזה תקופה.

סופו של יום איני שולל כי ניתן יהיה לשקול בחיוב הקלה משמעותית; יחד עם זאת- איני סבור כי ניתן לעשות כן אגב השבת המשיב לדיר אל אסד או בענה לא כמגורים ולא לשם העיסוק.

מבחינת טעמי ההקלה- כאמור מדובר בנאשם שעשה מסע מרשים בהיבט הטיפול; קיימת קביעה של פחיתת מסוכנות עוד בתסקיר מאוגוסט 2021 (!!) - ראה עמ' 2. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי המשיב עצור באיזוק מזה שנה תמימה; עוד יש להביא בחשבון כי רק באפריל תשמע פרשת התביעה בנושא למבקש. חלוף הזמן לעבר, צפי לעתיד, הירתמות טיפולית, פחיתת סיכון שמירה על התנאים, כל אלו מאפשרים שקילה בחיוב של הקלה אף משמעותית בתנאים.

מנגד- איני יכול לקבל השבת המבקש לסביבה אשר הביאתו לעברי פי פחת.

ראשית- יוזכר, היכרות המבקש עם 'עולם הנשק' והסוכן, נעשתה מסגרת עבודה; משמעות הדבר כי יש לנקוט זהירות.

שנית- העובדה שיתר הנאשמים (גם בכתב אישום מקביל) הורשעו, מחזקת את תחושת המסוכנות, את התשתית, והצורך להיזהר בהשבה לסביבה.

שלישית- מסגרת טיעוניו, טען המבקש עצמו (!!), כי גורמים אחרים **בסביבה** הקרובה והמשפחתית היו מעורבים, לפחות ב'גישושים', בנושא נשק, ומדובר לכאורה בגורמים העלולים לעבוד עם המבקש כיום; ראה טיעוני המבקש מיום 28/1/21 עמ' 5 שו' 16- בהתייחס לעבדאללה אמון, עזיז אמון, מומחד אמון ואמיר אמון (שם נטען להפליה, למול המבקש).

האיזון המתבקש בין הדברים הוא כזה, כי לו יוצע מקום עבודה באזור בו מצוי המבקש באיזוק, לעת זו, או באזור



המרוחק מבענה ודיר אל אסד, ניתן יהיה לשקול הפניה לשירות המבחן לבחינת מערך הפיקוח המוצע והמסוכנות הקונקרטית; איני רואה לשקול השבה למקום בו בוצעו לכאורה האירועים ביסוד האישום בין לחלופה שם ובין לעבודה שם.

אפנה לעניין זה לבש"פ 4869/21 דקה נ' מדינת ישראל, שם מגדיר כב' השופט אלרון הנאשם כמי שאצה לו הדרך לשוב למקום העבירה ולבית העסק, והדברים יפים אף כאן; יובהר- ככל יוצע מקום עבודה מרוחק, יופנה המבקש לתסקיר לעניין זה בהקדם.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.